

Egzamin, **13.02.2024**, godz. 9:00–11:00Zadanie **9** (10 punktów)

Dowieść, że liczba

$$\log_{(9/10)}\left(\frac{100}{27}\right)$$

jest niewymierna.

Rozwiązanie:

Przeprowadzimy dowód nie wprost. Załóżmy, że liczba $\log_{(9/10)}\left(\frac{100}{27}\right)$ jest wymierna i niech będzie ona równa $-m/n$, gdzie m, n są liczbami naturalnymi (**zauważmy, że jest to liczba ujemna, bo podstawa logarytmu jest mniejsza od 1, a liczba logarytmowana jest większa od 1**). Wówczas otrzymujemy kolejno

$$\begin{aligned}\log_{(9/10)}\left(\frac{100}{27}\right) &= -\frac{m}{n}, \\ \left(\frac{9}{10}\right)^{-m/n} &= \frac{100}{27}, \\ \left(\frac{9}{10}\right)^{-m} &= \left(\frac{100}{27}\right)^n, \\ \left(\frac{10}{9}\right)^m &= \left(\frac{100}{27}\right)^n, \\ 10^m \cdot 27^n &= 100^n \cdot 9^m.\end{aligned}$$

Wykażemy, że powyższe równanie nie ma rozwiązań w liczbach naturalnych m, n .

Rozkładając obie strony powyższej równości na iloczyny potęg liczb pierwszych otrzymujemy

$$2^m \cdot 3^{3n} \cdot 5^m = 2^{2n} \cdot 3^{2m} \cdot 5^{2n}.$$

Z twierdzenia o jednoznaczności rozkładu liczb naturalnych na czynniki pierwsze wynika, że wykładniki przy odpowiednich potęgach liczb pierwszych po obu stronach równości są równe, co prowadzi do następującego układu równań:

$$\begin{cases} m = 2n \\ 3n = 2m \\ m = 2n \end{cases}$$

Jednak powyższy układ równań nie ma rozwiązania w liczbach dodatnich m, n , gdyż dla takiego rozwiązania mielibyśmy

$$3n = 2m = 4n,$$

co prowadzi do $n = 0$, a to nie jest liczba dodatnia.

Doszliśmy do sprzeczności z założeniem, że liczba $\log_{(9/10)}\left(\frac{100}{27}\right)$ jest wymierna.

Otrzymana sprzeczność dowodzi, że liczba $\log_{(9/10)}\left(\frac{100}{27}\right)$ jest niewymierna.

Uwaga: Ponieważ korzystamy z jednoznaczności rozkładu na czynniki pierwsze liczb naturalnych, **błędne** jest każde rozwiązanie oparte na rozkładzie, w którym występują złożone podstawy potęg lub wykładniki, o których nie wiadomo, czy są całkowite nieujemne.

Zadanie 10 (10 punktów)

Wyznaczyć punkty, w których funkcja f zdefiniowana wzorem

$$f(x) = \frac{20}{x} - \frac{50}{x^2} + \ln x$$

osiąga najmniejszą i największą wartość na przedziale $[9, 11]$.

Rozwiązanie:

Różniczkujemy funkcję f i korzystamy ze wzoru skróconego mnożenia na kwadrat różnicy:

$$f'(x) = -\frac{20}{x^2} + \frac{100}{x^3} + \frac{1}{x} = \frac{1}{x} - \frac{20}{x^2} + \frac{100}{x^3} = \frac{x^2 - 20x + 100}{x^3} = \frac{(x-10)^2}{x^3} \geq 0,$$

przy czym w ostatniej nierówności równość zachodzi tylko dla $x = 10$. Ponieważ w interesującym nas przedziale pochodna funkcji f jest dodatnia za wyjątkiem jednego punktu, w którym ma wartość zero, funkcja f jest w tym przedziale rosnąca.

Odpowiedź: Funkcja f osiąga wartość najmniejszą na początku przedziału, czyli w punkcie 9, a największą na końcu, czyli w punkcie 11.

Uwaga: Ponieważ $f(9) \approx 3,8022$ oraz $f(11) \approx 3,8029$, nie wydaje się możliwe porównanie tych wartości ręcznie poprzez bezpośrednie szacowanie. Dlatego zbadanie monotoniczności funkcji f należy uznać za jedyną drogę rozwiązania.

Egzamin, **13.02.2024**, godz. 11:20–13:20Zadanie **19** (10 punktów)

Wyznaczyć najmniejszą i największą wartość funkcji f określonej wzorem

$$f(x) = x^2 - 20 \cdot |x + 5|$$

na przedziale $[-15, 25]$ oraz podać, w których punktach te wartości są osiągane.

Rozwiązanie:

Zauważmy, że

$$|x + 5| = \begin{cases} x + 5 & \text{dla } x \in [-5, +\infty) \\ -x - 5 & \text{dla } x \in (-\infty, -5) \end{cases}$$

a zatem wzór na funkcję f możemy zapisać w postaci

$$f(x) = \begin{cases} x^2 - 20x - 100 & \text{dla } x \in [-5, 25] \\ x^2 + 20x + 100 & \text{dla } x \in [-15, -5) \end{cases}$$

W konsekwencji pochodna funkcji f wewnątrz przedziału $[-15, 25]$ jest dana wzorem

$$f'(x) = \begin{cases} 2x - 20 & \text{dla } x \in (-5, 25) \\ 2x + 20 & \text{dla } x \in (-15, -5) \end{cases}$$

W punkcie -5 pochodna może nie istnieć, jednak nie ma potrzeby rozstrzygać jej istnienia – wystarczy dołączyć ten punkt do listy punktów, w których obliczymy wartość funkcji f .

Wyznaczamy miejsca zerowe pochodnej:

1° W przypadku $x \in (-5, 25)$ równanie $f'(x) = 0$ sprowadza się do $2x - 20 = 0$, co ma rozwiązanie $x = 10$, które należy do rozważanego przedziału $(-5, 25)$.

2° W przypadku $x \in (-15, -5)$ równanie $f'(x) = 0$ sprowadza się do $2x + 20 = 0$, co ma rozwiązanie $x = -10$, które należy do rozważanego przedziału $(-15, -5)$.

Porównamy wartości funkcji f w pięciu punktach:

- końce przedziału: -15 i 25 ,
- miejsca zerowe pochodnej: -10 i 10 ,
- punkt, w którym podejrzewamy, że pochodna nie istnieje: -5 .

$$f(-15) = 25,$$

$$f(-10) = 0,$$

$$f(-5) = 25,$$

$$f(10) = -200,$$

$$f(25) = 5.$$

Odpowiedź: Dana funkcja na podanym przedziale osiąga wartość najmniejszą równą -200 w punkcie 10 , a wartość największą równą 25 w punktach -15 , -5 i 25 .

Zadanie 20 (10 punktów)

Dowieść, że dla każdej liczby rzeczywistej $x \in (2, 4)$ zachodzi nierówność

$$\log_2 x > \frac{x}{2}.$$

Rozwiązanie:

Oznaczmy $f(x) = \log_2 x = \frac{\ln x}{\ln 2}$ oraz $g(x) = \frac{x}{2}$. Wówczas

$$f'(x) = \frac{1}{x \cdot \ln 2}.$$

Zatem funkcja f' jest malejąca w przedziale $(0, \infty)$, skąd wynika, że funkcja f jest funkcją ściśle wklęsłą.

Ponieważ $f(2) = g(2) = 1$ oraz $f(4) = g(4) = 2$, prosta będąca wykresem funkcji liniowej g jest styczną wykresu funkcji f wyznaczoną przez punkty odpowiadające $x = 2$ i $x = 4$. Odcinek tej prostej zawarty między tymi punktami jest więc cięciwą wykresu funkcji f , a skoro f jest ściśle wklęsła, to leży on poniżej wykresu.

Zatem $f(x) > g(x)$ dla $x \in (2, 4)$, co należało udowodnić.